

Abstrakt

Během komunistického režimu v Rumunsku byly na literaturu a její autory kladeny normativní požadavky, které výrazně omezovaly tvůrčí svobodu. Spisovatelé se však snažili různými způsoby vymanit z prosazovaného socialistického realismu a vrátit literatuře její estetickou funkci. Tento vývoj sleduje úvodní kapitola práce. Jedním z autorů, kteří přispěli k obrodě prózy v šedesátých letech, byl Petru Popescu inspirovaný městským prostředím a americkou literaturou. Svými romány dokázal vyjádřit životní pocity poválečné generace mladých Rumunů. Přes veškeré úspěchy emigroval v roce 1974 do USA, kde se prosadil jako anglicky píšící scenárista a prozaik. Další části práce představují jeho tvorbu od básnického debutu až po současnost a reflektují změny ve volbě témat a vypravěčských postupů (na základě literární teorie F. K. Stanzela). Jedna kapitola je rovněž věnována obecným otázkám spojeným s exilem, spisovatelovou identitou, jazykem a adaptačními strategiemi.

Klíčová slova: *monografie, poválečná literatura, exilová literatura, komunistický režim, červencové teze, Ceaușescova politika, dvojjazyčnost, konzumní literatura, role vypravěče, fikce a non-fikce, adaptace, identita, literatura faktu*